

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119200612
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7119200612.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou, v právnej veci navrhovateľa/osvojiteľa T. L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., P. Č. XX, za účasti matky: Q. J., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v W., P. č. XX a otca: L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt W. - Y., v konaní o osvojenie maloletého H. U., nar. XX.X.XXXX a maloletého Y. U., nar. XX.X.XXXX, oboch zastúpených kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, takto

rozhodol:

I. Maloletý H. U., nar. XX.X.XXXX je od právoplatnosti tohto rozhodnutia osvojencom navrhovateľa Mgr. L. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa zapíše ako otec maloletého Adama Starca v knihe narodení matričného úradu v W. - Š. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, namiesto L. U., nar. XX.XX.XXXX.

II. Priezvisko maloletého osvojenca bude „J..“

III. Maloletý Y. U., nar. XX.X.XXXX je od právoplatnosti tohto rozhodnutia osvojencom navrhovateľa T. L. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa zapíše ako otec maloletého Y. U. v knihe narodení matričného úradu v Košiciach - Šaci vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXXX, namiesto L. U., nar. XX.XX.XXXX.

IV. Priezvisko maloletého osvojenca bude „J..“

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ/osvojiteľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.1.2019 domáhal, aby mal. H. U., nar. XX.X.XXXX a mal. Y. U., nar. XX.X.XXXX, deti matky Q. J., nar. XX.X.XXXX a L. U., nar. XX.XX.XXXX boli od právoplatnosti rozsudku osvojencami osvojiteľa T. L. J.. Osvojenci budú mať priezvisko J..

2. Návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletých detí sa zosobášil dňa X.XX.XXXX a k maloletým synom H. a JH. má vytvorený veľmi blízky vzťah a vníma ich ako vlastných synov. Rovnako tak maloletí majú vytvorené rodinné a sociálne väzby na neho, i na jeho rodinu, vnímajú ho ako otca a taktiež ho tak oslovujú. S matkou maloletých detí začali žiť v spoločnej domácnosti v auguste roku 2015. Uviedol, že má všetky predpoklady zdravotné, osobnostné, ako aj morálne na to, že osvojenie bude v záujme maloletých detí.

3. Matka maloletých detí sa k návrhu vyjadrila tak, že s návrhom súhlasí.

4. Otcovi maloletých detí bol návrh doručený postupom podľa § 106 CSP a otec maloletých detí sa k návrhu nevyjadril.

5. Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov v rodine maloletých detí s návrhom súhlasil, nakoľko je to v záujme maloletých detí.

6. Sú vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, matky maloletých detí a oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými do spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Navrhovateľ/osvojiteľ uzavrel manželstvo s matkou maloletých detí dňa 1.12.2018, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu W. - U. T., vo zväzku XXX, ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XXX.

8. Z rodného listu maloletého H. U. súd zistil, že tento sa narodil dňa 28.2.2004 a rodičmi zapísanými v rodnom liste sú otec L. U., nar. XX.XX.XXXX a Q. Y., nar. XX.X.XXXX.

9. Z rodného listu maloletého Y. U. súd zistil, že tento sa narodil dňa XX.X.XXXX a rodičmi maloletého zapísanými v rodnom liste sú otec L. U., nar. XX.XX.XXXX a Q. U., rod. Y., nar. XX.X.XXXX.

10. Z potvrdenia o pobyte Mestskej časti W. - sídlisko Ť. súd zistil, že T. L. J. a Q. J. majú hlásený trvalý pobyt na adrese W., U. Ť., P. č. XX od H. XXXX. Rovnako tak aj maloletý Y. a H..

11. Z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 23P/239/2015 zo dňa 24.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.3.2016 súd zistil, že manželstvo L. U., nar. XX.XX.XXXX a Q. U., G. Y., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa X.X.XXXX bolo rozvedené a na čas po rozvode manželstva bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa maloleté deti H. a Y. zverili do osobnej starostlivosti navrhovateľky, teda matky, pričom otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Y. výživným vo výške po 100,- € mesačne a na výživu maloletého H. výživným po 100,- € mesačne.

12. Z trestného rozkazu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T/60/2018 zo dňa 14.8.2018 súd zistil, že obvinený L. U., nar. XX.XX.XXXX bol uznaný za vinného, že od októbra 2017 do rozhodnutia súdu si neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim synom maloletému H. i a Y., napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva zo zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. a bola mu určená rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 23P/239/2015-88 zo dňa 24.2.2016, čím za uvedené obdobie dlhuje oprávnenej Q. U. celkovo na výživnom sumu vo výške 2.000,- €, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, preto mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou na jeden rok.

13. Lustráciou v registri obyvateľov súd zistil, že otec maloletých detí Peter Starec má hlásený trvalý pobyt na obci Košice - Juh, preto mu súd doručoval návrh na úradnej tabuli súdu, ako aj na webovej stránke súdu podľa § 106 CSP.

14. Súd zistil, že navrhovateľ s matkou maloletých detí začali žiť v spoločnej domácnosti aj spolu s maloletými deťmi od augusta roku 2015. Maloletí H. a Y. majú k navrhovateľovi vytvorený veľmi blízky vzťah, navrhovateľ ich vníma ako vlastných synov. Maloletí majú vytvorené rodinné a sociálne väzby na neho, i rodinu navrhovateľa, nakoľko ho vnímajú ako otca a tiež ho tak oslovujú. Zároveň aj jeho rodičov považujú za svojich starých rodičov. Byť, v ktorom bývajú je vo vlastníctve navrhovateľa, navrhovateľ spĺňa podmienky na rozhodnutie o osvojení, nakoľko má plnú spôsobilosť na právne úkony a jeho osobnostné predpoklady, ako aj zdravotné, morálne zaručujú, že osvojenie bude v záujme maloletých detí. Navrhovateľ je zamestnaný ako pedagóg v úseku pedagogických a psychologických činností oddelenia výkonu trestu v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice a je bezúhonný, nemá žiaden záznam v registri trestov. Medzi maloletými a navrhovateľom je primeraný vekový rozdiel a osvojenie je v ich záujme. Zdravotný stav navrhovateľa, ako aj zdravotný stav maloletých nie je v rozpore s účelom osvojenia, pričom je navrhovateľ oboznámený so zdravotným stavom maloletých. Zdravotný stav navrhovateľa mal súd zistený z Potvrdenia o zdravotnej spôsobilosti potvrdeného MUDr. H. C..

15. Biologický otec maloletých detí si aj napriek trestnému rozkazu neplní naďalej svoju vyživovaciu povinnosť, žije alternatívnym spôsobom života, je bezdomovec, biologický otec maloletých detí sa s deťmi nestretáva už dlhodobo, naposledy sa videli v roku 2018, v decembri na Vianoce u starej matky, teda u matky biologického otca, pričom išlo o náhodné stretnutie. Následne sa stretol starší syn so svojím otcom náhodne na ulici, avšak došlo k výmene názorov a maloleté deti odmietajú svojho biologického otca, hanbia sa za neho, nechcú mať s ním viac nič spoločné, ich otec žije alternatívnym spôsobom života, vyhlasuje, že nepotrebuje nič jesť, že sa živí zo svetelnej energie, a že jeho deti nie sú jeho deti, nakoľko tieto žijú normálnym spôsobom života, chodia do školy, obliekajú sa, pričom on v zime chodí oblečený iba v krátkych nohaviciach a sandáloch, dlhodobo nikde nepracuje. Odkedy sa matka maloletých detí s biologickým otcom maloletých detí rozišla pred siedmimi rokmi, približne šesť rokov žije otec maloletých detí týmto spôsobom života. Deti tým veľmi trpia, smejú sa im kamaráti akého majú otca, veľmi sa za neho hanbia a deti súhlasia s tým, aby nosili po osvojení meno J..

16. Názor maloletých detí bol zisťovaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka, kedy obe deti sa zhodne vyjadrili, že súhlasia s osvojením navrhovateľom a súhlasia s prijatím priezviska J.. Maloletý H. navštevuje Gymnázium na ul. Park mládeže, maloletý Jakub navštevuje Základnú školu Požiarnickú. Prospech maloletých detí je výborný, výdaje na deti sú primerané ich veku, pričom maloletým deťom sa vo voľnom čase venuje navrhovateľ, učí sa s nimi, chodí s nimi k lekárom, aj na záujmové krúžky. Počas šetrenia pomerov obaja chlapci vystupovali úplne bezprostredne a spontánne, dokázali prejavíť svoj názor, že chcú žiť s navrhovateľom, chcú, aby boli ním osvojené a ich biologický otec ich absolútne nezaujíma, nemajú s ním žiaden kontakt, ani necítia potrebu sa s ním kontaktovať.

17. Podľa ust. § 97 ods. 1, 2 Zákona o rodine, osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojitelia majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia. O osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

18. Podľa ust. § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. Táto podmienka sa nevzťahuje na ustanovenie § 100 ods. 3.

19. Podľa ust. § 99 ods. 1, 2 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel. Osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

20. Podľa ust. § 100 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa. Ako spoločné dieťa môžu maloletého osvojiť len manželia. Ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou.

21. Podľa ust. § 101 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov. Ak jeden z rodičov zomrel, nie je známy, bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu, bol pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností, vyžaduje sa len súhlas druhého rodiča. Ak spôsobilosť jedného z rodičov na právne úkony bola obmedzená, jeho súhlas na osvojenie sa vyžaduje iba vtedy, ak je spôsobilý posúdiť dôsledky osvojenia. Ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, nie sú známi, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, boli pozbavení spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu alebo nie sú schopní posúdiť dôsledky osvojenia, vyžaduje sa súhlas

poručníka, ktorý bol dieťaťu ustanovený. Ak je maloleté dieťa schopné posúdiť dosah osvojenia, je potrebný aj jeho súhlas.

22. Na osvojenie maloletého dieťaťa do cudziny je potrebný aj súhlas Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky alebo orgánu štátnej správy určeného Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

23. Podľa ust. § 102 ods.2 Zákona o rodine, osobný súhlas rodiča podľa odseku 1 písm. c) musí mať písomnú formu a musí byť uskutočnený pred súdom alebo pred orgánom sociálnoprávnej ochrany, alebo pred povereným zamestnancom orgánu sociálnoprávnej ochrany v zdravotníckom zariadení, kde sa dieťa narodilo. Odvolať súhlas možno len do času, kým maloleté dieťa nie je umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

24. Podľa ust. § 104 Zákona o rodine, súd je povinný na základe lekárskeho vyšetrenia zistiť, či zdravotný stav osvojenca a osvojiteľov nie je v rozpore s účelom osvojenia. S výsledkami vyšetrenia oboznámi osvojiteľa, zástupcu osvojenca a poučí ich o účele, obsahu a dôsledkoch osvojenia.

25. Podľa ust. § 105 Zákona o rodine, osvojenec bude mať priezvisko osvojiteľa. Spoločný osvojenec manželov bude mať priezvisko určené vyhlásením snúbencov pri uzavieraní manželstva podľa § 6 ods. 3 a 4 pre ostatné deti. To platí aj v prípade, že osvojiteľom je manžel matky osvojenca.

26. Podľa ust. § 106 ods.1 až 3 Zákona o rodine, osvojením zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, ako aj medzi osvojencom a poručníkom alebo opatrovníkom, ktorý mu bol ustanovený súdom. Ak je osvojiteľ manželom jedného z rodičov osvojenca, príbuzenské vzťahy medzi osvojencom, rodičom a jeho príbuznými zostávajú zachované. Ak je to v záujme osvojenca, osvojiteľa mu môžu sprostredkovať prístup k informáciám o jeho rodičoch alebo poskytnúť informácie, ktorými disponujú, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

27. Podľa ust. § 107 ods.1,2 Zákona o rodine, osvojenie môže súd zrušiť z vážnych dôvodov, ktoré sú v záujme maloletého dieťaťa, do šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o osvojení na návrh osvojenca alebo osvojiteľa alebo aj bez návrhu. Zrušením osvojenia vznikajú znovu vzájomné vzťahy medzi osvojencom a pôvodnou rodinou. Osvojenec bude mať opäť svoje predošlé priezvisko. Ak súd zistí, že rodičia neplnia alebo nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností, rozhodne o potrebných opatreniach podľa § 38 a 44.

28. Podľa ust. § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

29. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že je potrebné návrhu navrhovateľa vyhovieť, nakoľko osvojenie maloletých detí manželom matky maloletých detí je v prospech maloletých detí, ako aj v ich záujme. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že navrhovateľ/osvojiteľ má blízky vzťah k maloletému H., ako aj Y., ktorých si má záujem osvojiť ako manžel matky maloletých detí, s ktorou je zosobášený od 1.12.2018, pričom žijú v spoločnej domácnosti už od roku 2015 aj spolu s maloletými deťmi. Maloleté deti vyjadrili taktiež svoj názor v tom zmysle, že súhlasia s tým, aby boli osvojené navrhovateľom, súhlasia s tým, aby nosili jeho priezvisko J. a so svojim biologickým otcom nechcú mať nič spoločné. Dlhodobu sa so svojím otcom nestretávajú, nemajú o kontakt s ním záujem, a ani on nemá záujem o kontakt s nimi, a ani im neprispieva na výživné už od roku 2017. Matka maloletých detí taktiež súhlasila s týmto návrhom. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozhodol, že maloletí Adam, ako aj Jakub budú od právoplatnosti tohto rozsudku osvojencami navrhovateľa T. L. J. a budú používať priezvisko J..

30. Po vyhlásení a odôvodnení rozsudku sa navrhovateľ, matka maloletých aj kolízny opatrovník vzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP). Toto právo majú iba účastníci konania, ktorí sa nevzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.